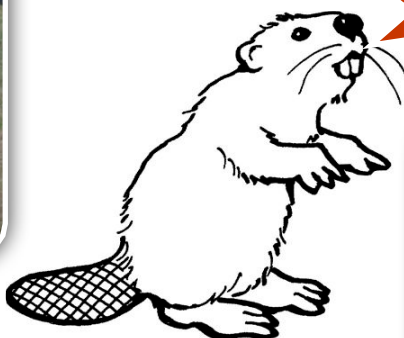

Květen 2011

CO JÁ
BUDU DĚLAT V LÉTĚ?

Milí rodiče, milí oddíloví kamarádi,

po delší odmlce vychází nové číslo oddílového časopisu BOBR.

Zima už je sice dávno za námi, ovšem BOBR nabízí ohlédnutí se i za „sněhoakcemi“ jako jsou lyže v Rakousku, nebo běžkování na Pradědu. Toto jaro jsme skutečně nezaháleli, a tak máme spoustu zážitků, o které se můžeme podělit. Udělali jsme spoustu práce při obnovování turistického značení, vyhráli jsme soutěž na pramicích, zkusili si orientační běh v okolí Englišky, spali na Ostravském hradě a přitom všem ještě vymýšleli co by se dalo podniknout příště. Tímto tedy děkuji všem, kteří toto jaro jezdili všude kam se dalo, protože jsme si to spolu užili.

Přeji Vám pěkné počtení :-)

ALICE

CO SE V TOMTO ČÍSLE DOČTETE?

- **Záhadné skalní otvory**
Orlíci napsali příběh ke hrací kartě z celoroční oddílové hry
- **Závod na pramicích**
Zablbli jsme na Sádráku
- **Tradiční Alpy o jarních prázdninách**
Kadao opět vyrazilo za hranice s prkénky na nohách
- **Únorová běžkařská výprava do Vrbna**
- **Výprava do Nýznerova**
Jaro v chajdě Pavučinka
- **Naši nováčci 2**
Pokračujeme v představování našich nových členů
- **Narozeniny na hradě**
PHry, klaun a pak spaní na Slezskoostavském hradě
- **Oddílová věčka**
Co všechno se změnilo a co je potřeba znát?
- **Turistické značení**
- **Švýcarskem na vodě, na kole a pěšourem**
Chystané letní vodácké putování

ZÁVODY NA PRAMICÍCH

Dne 16.4. se pár odvážných jedinců rozhodlo reprezentovat náš oddíl v Opavském závodu pramic na Sádráku. Postavili jsme tři týmy. Dva v nižší kategorii a jeden ve vyšší. Protože nepřišli žádní velcí, kapitánem prvního družstva dětí byl Adam a kapitánkou druhého byla Alice. Třetí tým byl složen z vedoucích. Na pramicích jsme vlastně ještě neseděli, ale zkušené vodáky jsme docela potrápili a odvezli si hodně cen.

Alice

Záhadné skalní otvory

Bylo to již dávno, kdy se tento příběh odehrál. Byli jsme mladí a toužili jsme po dobrodružství. Vydávali jsme se na dlouhé pochody neprobádanými kraji a hledali dávno zapomenutá tajemství.

Stáli jsme na okraji hustého lesa a před námi se rozprostírala obrovská pláň. Rostly tam žampiony velké jako dospělý muž a mezi nimi pobíhali divocí králíci. Byli obrovští a když pobíhali mezi přerostlými houbami, země se otřásala.

Z klidu králíky vyrušilo hejno šavlozubých supů. Přiletěli neslyšně, ale bystří a pohotově králíci do nor zalezli včas, aby se ukryli do bezpečí. Hroziví supi kroužili nad plání s jasným úmyslem: lovit. A jediným útočištěm, které se nám nabízelo byly králíčí nory.

Supi jsou trpělí dravci, a proto vytrvale kroužili na obloze asi hodinu a nejevili úmysl odletět. A jelikož králíčí nory nebyly pouhými děrami v zemi, ale zřejmě složitým systémem chodeb, rozhodli jsme se sledovat králíky dál do temnoty skrývajících jistě mnohá tajemství.

Po vysilujícím putování spleťtými chodbami jsme konečně spatřili denní světlo. Na konci tunelu jsme zjistili, že ústí ve srážu. Stačil neopatrný krok člena družiny, který uzavíral řadu a všichni se valili dolů. Když jsme se proudili, leželi jsme na hromadě suti.

V neznámém skalním komplexu nebylo jistoty, a proto jsme se rozhodli rozdělit se. Polovina družiny šla prozkoumávat okolí a druhá rozbila tábor pod srázem. Domluva zněla jasně: „Když se

do dvou hodin nevrátíme, půjdete se zpět na pláň.“

Asi za hodinu jsme uslyšeli křik. Nesl se v mnohonásobné ozvěně skalami a zračil se v něm strach. Neváhali jsme ani minutu a vydali jsme se pomoci svým druhům.

Šli jsme po cestě, kterou kvůli orientaci značili domluvenými znameními. Ve zvětralých skalách bylo mnoho otvorů a z nich byl cítit podivný pach. Čím dále silnější strach se odrážel v očích všech soupeřníků.

Když značení skončilo, šli jsme dál po cestě, docela pevné a možná i používané. Fantazie nás všech pracovala na plné obrátky, ale nic, co nám vytanulo na mysl se nemohlo rovnat té hrůze, která se před námi objevila.

Špinavé, nechutné doupě vystlané kostmi a zbytky těl, jejichž původ jsem si radši nedomýšlel, páchlo rozkladem a zkázou. Rozum beroucí smrad nám zakalil mysl a jediný pohled na velikou stvůru, která jakoby provokativně požírala našeho kamaráda, který možná, téměř slyšitelně sténal, možná to ale byl jen výplod mé, tou strašlivou podívanou zmučené mysli.

Co se stalo dál, nebudu popisovat, protože na to sám myslet nedokážu. Zřejmě i můj mozek vzpomínku na tyto okamžiky zahrabal do nejskrytějších koutů mého podvědomí. Snad jediné, na co se mohu rozpomenout, je horečný útěk podzemními chodbami a poté jen pohled na bílou nemocniční stěnu. Neptejte se mne, jestli si nepamatuji něco víc, prosím, nemuňte mne tak.

Venca Rezek (Orlíci)

ÚNOROVÁ BĚŽKAŘSKÁ VÝPRAVA DO VRBNA

V půlce února jsme vyrazili s celým oddílem na pořádnou třídení výpravu do Vrbna pod Pradědem. Naplánováno bylo běžkování v okolí, hry v tělocvičně i na ubytovně a k tomu sobota plná zdravé stravy. A jak to všechno dopadlo?

Páteční přesun vlakem netrval dlouho, i když se muselo přestupovat. Na ubytovnu, kde na nás už čekali nákupčí Tom s Méďou, jsme dorazili kolem sedmé. Každý si rychle našel místo na nocleh, vybalil věci, dojedl zbytky jídla z domu a ještě jsme si stihli zahrát Tygříkovu psychohru Lék na AIDS.

Sobotní snídaně se nesla v duchu ovesných vloček, cereálií, bio mléka a jogurtu. Počáteční rozpaky z tohoto menu byly brzy rozehnány, a tak jsme na běžkařský výlet všichni vyráželi s pěkně plnými břichy. Bohužel však v okolí Vrbna nebyl žádný sníh a my tak museli vyjet autobusem až na Ovčárnu. Tam jsme obuli běžky a dav cca 30 člobrdů z Kadaa se dal do pohybu. Že začátky bývají těžké, se okamžitě přesvědčili ti, kteří na běžkách stáli poprvé – především Martin Vyhnálek a Tomík Domes. Naštěstí to jsou kluci učenliví a za chvíli už brázdili stopu jako Lukáš Bauer. Na Kurzovce se od nás odpojilo pár starších pod vedením Diba, kteří si chtěli vyzkoušet místní stadionek. Ostatní se v poklidném tempu prokousávali zástupy lidí, kterých bylo ten den pod Pradědem plno, a po poledni jsme doklouzali až na Švýčárnu. Tam jsme ochutnali každý něco, někdo polévku, jiný borůvkový koláč a po hodině odpočinku a čekání na pár starších, kteří se na Kurzovce nějak zasekli, Tom zavelel k návratu. Času do odjezdu autobusu ovšem zbývala spousta, proto si většina cestu na Ovčárnu zkrátila přes nejvyšší horu Moravy – Praděd. Za tento odvážný a náročný výstup jsme byli po zásluze odměněni, a to přestávkou ve vysílačové restauraci a taky nádherným výhledem na okolní

krajinu. Sjezd na Ovčárnu už byl rychlou záležitostí, je však pravdou, že z některých se staly doslova neřízené střely. Naštěstí se po této trase nepohybovalo příliš turistů, takže k žádným ztrátám na zdraví či životech nedošlo. Na Ovčárně jsme ještě chvíli počkali na Hokiho s Lenkou, kteří očividně netrpí přílišnou dochvilností a autobus nás v mžiku svezl až přímo do Vrbna.

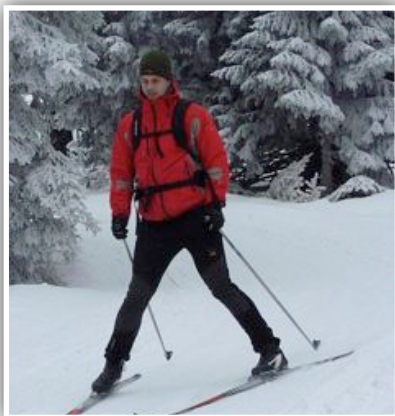
Při příchodu na ubytovnu nás uvítala vůně připravovaného jídla – to Marcel právě smažil kuřecí prsa. Aby si ovšem někdo nemyslel, že se chystala výhradně masová večeře, tak k tomu Marcel obstaral fazolové lusky, brokolici, hrášek, atd. Ti výkonnější ještě odběhli na

hodinu do tělocvičny a po šesté se již servírovala Marcelova zdravá večeře – kuřecí prsa se syrovou omáčkou, těstovinami a spoustou zeleniny.

Zbývajíc program výpravy pak už sestával z pohybových aktivit v tělocvičně. Sobotní večer i nedělní ráno jsme si tam užili při lození na stěně, soutěžích mezi vytvořenými družstvy i klasických sportech jako je fotbal, florbal a vybíjená. Po krátkém úklidu ubytovny v neděli před polednem jsme už rychle pádili

na vlak, aby nám neujel a rodičové u klubovny na nás nečekali zbytečně.

Sobotní výlet na běžkách i den zdravě stravy se uskutečnily s užitím grantu k projektu „Zdravě, aktivně a s chutí nejen v roce 2011!“, který jsme obdrželi od společnosti Henkel, a.s. Už brzy nás čeká další takováto podporovaná akce, jmenovitě menší závod v orientačním běhu na dubnové výpravě v Žimrovicích. Trať by měla být vystavěna v krásném prostředí mezi Žimrovickým splavem a hradeckým zámekem a nebude příliš obtížná, tak si to nenechte nikdo ujít, protože další taková příležitost pobavit se a vyzkoušet si něco nového se vám hned tak nenaskytne.

Hoki

TRADIČNÍ ALPY O JARNÍCH PRÁZDNINÁCH

Tak rychle jsme cestu do Alp snad ještě nezdolali. Nejsem si jistý jestli to bylo tím, že řidič Tomáš zná skvělé zkratky, nebo spíš tím, jak je se svým autobusem šit. Kloním se ke druhé možnosti. Rakouský mládežnický hotel v Bad Gasteinu totiž nedisponuje vytápěnou garáží pro autobusy, a tak se Tomáš rozhodl, že v tom svůj vůz nenechá a každou noc s ním na parkovišti držel basu. Skutečné přátelství. Společně tak během našeho lyžarského

týdne překonali noční chlad i padající sníha shlédli asi stovku filmů. (Doufám, že i nezúčastnění jsou srozuměni s tím, že se nepíši o našem Tomovi, který pokud vím nemá k řízení autobusu oprávnění a

pak by si určitě nocování na zadní sedačce busu nechal ujit).

Všechny lyžarské dny bylo hezky. Dokonce bych řekl že velmi hezky. A jestli jsme některý den zahlédli nějaký mrak, tak už si to asi nepamatuji. Dvakrát jsme lyžovali přímo v Bad Gasteinu a v ostatních třech dnech jsme navštívili tři další okolní střediska. Děláme to tak každý rok -- koupíme oblastní skipas a podle počasí a podmínek oblyžujeme pokud možno co nejvíce středisek v okolí. Letos to byl jeste Wagrain/Saint-Johann, Alpendorf, Dienten, a Bad Hofgastein. Výhodou lyžování v Bad Gasteinu je, že hned pod eskalátorem u hlavní cesty mají sympatickou kavárničku, se sympatickou obsluhou a neméně sympatickým mrkvovým dortem.

Samozřejmě, že i přesto, že pořád píši o lyžích, lyžování a lyžarských dnech, tak s námi jezdí i snowboardisté a borci na monoski lyži. Avšak zatímco počet monoskiistů nám oproti předchozím rokům celkem slušně narostl, skupina snowboardistů se dosti ztenčila. Někteří nechali prkna doma úplně, jiní je začali střídát s lyžemi. Škoda.

Kromě vydařené a prosluněné lyžovačky jsme také obhlédli do skal vytesané městečko Bad Gastein a vyráchali se v lázních místních i přespolečných. Bad Gastein sice není až takovým skalním městem, ale jeho centrum je tvořeno zajímavými historickými budovami, které jsou vestavěny do poměrně prudkého svahu. Celkově působí velice hezky. V lázních jsou k dispozici bazény s teplou vodou, vířivky, venkovní bazény s mírně teplejší vodou, skluzavky, sauny a v jednom případě dokonce i vodní kino.

Ubytování v našem jugendhotelu bylo výborné po všech stránkách. Usměvavý pan recepční, od pohledu rakušák jako poleno, uměl celkem obstojně česky. Jídlo bylo dobré a osádka kuchyně přátelská i přesto, že jsme jim pravidelně stěhovali mísu s jogurtem. Na pokoji s Kubou a Domčou bylo pořád veselo a k Tomovi (tomu co nemá řidičák na autobus) na pravidelné Slovíčko to bylo jen přes chodbu. Kvalitní a vydatné lyžování se projevilo i na večerních sedáncích, které byly letos spíše kratšího a konzervativnějšího ražení. Nikoliv však nezábavné. Nejdivočejší večírky organizovala Terka.

Celkově velmi vydařený alpský týden. Jsem rád, že se nám daří shánět slevy na skipasy a ubytování v rakouských mládežnických hotelích, kde je v přijatelné ceně zahrnut kromě jídla i přístup do společenských místností, tělocvičen, kinosálů, nebo heren se stolním tenisem. A jsem rád, že takovýmto týdnem na sněhu dokážeme zaujmout řadu Vás (i těch nejmenších), kteří pak tvoříte

například Dibovo dvacetičlenné družstvo a celkově skvělou partu.

Juráš

ODDÍLOVÁ VĚČKA

Věčka jsou malé dovednosti a vědomosti, které se v oddíle učíme. Získání věčka je pro tebe i ostatní informací o tom, že právě tohle umíš a jsi v tom dobrý. Věčka jsou rozděleny do tří tabulí po 30, 20 a 10. Za splnění věčka dostaneš nálepku, kterou si dáš do svého záznamového archu (pokud jej nemáš popros svého vedoucího). Ve chvíli kdy splníte všechny věčka z jedné tabule (získáte všechny samolepky z jedné z tabulí), získáte nášivku na košili.

Jak bylo slíbeno, přinášíme kritéria pro splnění jednotlivých věček.

MARKÉTA

1. Dokonalá znalost morse

Ke získání tohoto věčka je zapotřebí znát morseovu abecedu opravdu výborně. Je třeba umět morseovkou psát i signalizovat, ale také ji umět přijímat a luštit. Kromě písmen je třeba znát taky čísla

- / -. /--- / -- / --- / -. / . / ... // ... / .. // -. / .- // - / ---/// ?

2. Ovládat 6 základních uzlů

Tohle věčko patří mezi ty lehčí. K jeho splnění stačí umět uvázat šest základních uzlů, tedy lodní uzel, ambulanční smyčku, zkracovačku, škotovou spojku, rybářskou spojku a dračí smyčku. Takže všichni co zvládli specializaci uzly nebo zavázaly uzly na Regatě s tímto věčkem nebudou mít žádné problémy.

3. Azimut, práce s buzolou, orientace podle přírody

Do věčka spadá zorientování mapy pomocí buzoly – správné nastavení buzoly, její umístění na mapu a následné zorientování. Taky musíš umět určit azimut, tedy pochodový úhel. Další dovedností je orientace podle přírody. Poznat světovou stranu podle letokruhů na pařezu, vchodu do úlu, hvězd, mechu na kmeni stromu, návějších sněhu, ale taky podle kostelní budovy.

Podle hvězd určíme sever v noci. Na obloze si najdeme Polárku (Severku), která je na severu. Najdeme ji, když pětkrát prodloužíme vzdálenost zadních kol Velkého vozu. Venuše je při východu Slunce na východě a při západu Slunce na západě. Také se jí říká Jitřenka nebo Večernice. Je to nejjasnější hvězda na obloze.

Podle lišejníků na osaměle stojících stromech se orientujeme podle toho, že tyto lišejníky rostou na severozápadu. Tyto osaměle stojící stromy mají na severozápadě i hrubší kůru. Koruny těchto stromů jsou nakloněny na jihovýchod. Toto vše je dáno tím, že **u nás převažují severozápadní větry**. Z této strany jsou tedy stromy chráněny lišejníky, na této straně mají rozpraskanou kůru a na opačnou stranu mají vlivem větrů skloněnou korunu. Z toho samého důvodu se střechy horských chalup dělají na severozápadu až k zemi.

Pařezy mají na severu hustší léta. Pozor však na to, aby nešlo o pařez na kraji lesa. Podobné je to u **mravenišť**, které jsou k severu srážnější, zatímco k jihu, kde je tepleji jsou pozvolné. I tady platí to, že je-li mraveniště na kraji lesa, nemusí tato zásada platit. Bude-li mraveniště na jižním kraji lesa bude buď souměrné a nebo může být tvarované obráceně. Proč? To je celkem jasné. Toto mraveniště je lesem chráněno a naopak jižní strana je pro něj drsnější. To samé platí o pařezech.

V zimě se můžeme orientovat podle toho, že na jižních svazích **taje sníh dřív**. Orientace je možná i **podle kostelů**, které mají oltář na východ, **podle včelínů**, které jsou otočeny česlem k jihu, **podle ptačích budek**, které se umísťují otvorem k východu. **Slunečnice** otáčí svůj květ stále za Sluncem, a to i tehdy, když není Slunce vidět. **Břečťany** mají na severu vzdušné kořínky.

4. Umět vyhledat vlakový spoj (jakýkoli)

Umět vyhledat vlakový spoj klasickým způsobem, v jízdním řádu, ale také s pomocí internetu.

€ 315 Hradec nad Moravicí - Opava východ									
S 13 Hradec nad Moravicí - Opava									
km	Středo, státní organizace / ČD, a.s. vlak	23401	23403	23405	23407	23409	23411	23413	23415
0	Hradec nad Moravicí 2 315,36	0 00	0 00	7 00	8 00	9 00	10 00	11 00	12 00
2	Branka u Opavy 2 315,36	0 04	0 12	7 12	8 12	9 12	10 12	11 12	12 12
4	Kyselovice 2 314 315,35	0 11	0 19	7 19	8 19	9 19	10 19	11 19	12 19
6	Opava východ 315,314,317,321 315,35	0 18	0 26	7 26	8 26	9 26	10 26	11 26	12 26
km	Středo, státní organizace / ČD, a.s. vlak	23416	23418	23420	23422	23424	23426	23428	23430
0	Hradec nad Moravicí 2 315,36	14 08	15 08	16 08	17 08	18 08	19 08	20 08	21 08
2	Branka u Opavy 2 315,36	14 12	15 12	16 12	17 12	18 12	19 12	20 12	21 12
4	Kyselovice 2 314 315,35	14 19	15 19	16 19	17 19	18 19	19 19	20 19	21 19
6	Opava východ 315,314,317,321 315,35	14 23	15 23	16 23	17 23	18 23	19 23	20 23	21 23

5. Pořít si obal na ešus a kuchyňský pytlík

Obal na ešus může být ušitý, ale i koupený, jedinou podmínkou je, že musí sloužit opravdu jen jako obal na ešus (ne pytlík na papuče, do kterého jen na výpravu strčíš), bude-li na něm mít vyšité své jméno nebo jej budeš mít jinak označený bude to o to lepší. A co je to kuchyňský váček? Je plátěný pytlík, ve kterém musíš mít: lžičku – vidličku – nůž příborový – malou lžičku – kapesní nož – otvíráky na konzervy a na lahve – škrabku na brambory – malou solničku se solí – krájecí prkénko /malé, pokud seženeš/ – malou lahvičku s čistícím saponátem na nádobí /třeba JAR/- utěrku.

6. Umět se sám sbalit na vícedenní výpravu

Pro získání tohoto věčka musíš vědět co všechno si musíš do batohu sbalit na vícedenní výpravu.

Povinné vybavení (deník, psací potřeby, vázačku, KPZ, vázačku, šátek, nož, oddílové tričko nebo košili), spacák a karimatku, ešus, hrnek a kuchyňský váček, pláštěnku, hygienické potřeby (kartáček a pastu, mýdlo, ručník hřeben), oblečení na spaní (nejlepší je teplákovka), sportovní oblečení (dle ročního období) a to i náhradní, přezůvky, výbornou turistickou a sportovní obuv, průkazku s fotkou, průkazku zdrav.pojišťovny, utěrku, baterku, vlastní léky, jídlo a pití podle pokynů,

7. Rozpoznat vybrané první jarní květiny

První jarní květiny musíš poznat nejen na obrázku, ale i v přírodě. Znáť musíš název jak rodový tak druhový. Tedy:

Blatouch
bahenní

Bledule
jarní

Sněžinka
podsněžník

Sedmikráska
chudobka

Konvalinka
vonná

[7]

**Prvosenka
jarní**

**Pomněnka
lesní**

**Heřmánek
pravý**

**Sasanka
hajní**

**Smetánka
lékařská**

8. Udělat kvalitní zápis do kroniky (se vším všudy, minimálně - mladší 1 strana, starší 2 strany)

Určitě už jsi měl naši oddílovou kroniku někdy v ruce. Abychom si mohli kronikami listovat, musí je taky někdo napsat. A tady je možnost pro tebe. Stačí se domluvit s někým z vedoucích a napsat zápis o některé z oddílových akcí. Zápis musí mít vše potřebné – o jakou akci šlo, kdy byla, co se dělo, jaké to bylo a samozřejmě doplněno o fotky (které ti vedoucí na požádání dodají). A odměnou ti bude nejen dobrý pocit z odvedené práce, ale taky splnění věčka.

9. Znat barvy všech bobříků a kritéria pro jejich splnění

ZÁCHRANY – černý

Bobříka obdrží každý, kdo zná telefonny nemocnice, hasičů a policie a ví jak pomoci při nevolnosti, bolestech, krvácení z nosu, úžehu, úpalu. Umí obvázat rány, říznutí a odřeniny. Zná léky a ví, k čemu se používají. Umí provést umělé dýchání a poskytnout první pomoc.

ODDÍLU – bílý

Tohoto bobříka získá každý, kdo se zúčastní 5 táborů oddílu KADAO a na košili má přšité 1 véčko a alespoň polovinu bobříků. Kromě toho musí schválit vedoucí, že si bobříka oddílu skutečně zaslouží.

DOBŘÝCH ČINŮ – tmavě modrý

Žádá se od tebe vykonání sta dobrých činů, přibližně za 6 měsíců. Např. někomu pomůžeš s taškou, převedeš nevidomého, cizímu člověku ukážeš cestu (ne – doma umyješ nádobí). Pokud uděláš něco špatného vše se ruší. Předem se domluvíš s někým z vedoucích (nejlépe někdo kdo jej už má a průběžně s ním budeš plnění bobříka konzultovat).

MLČENÍ – oranžový

Bobřík mlčení je lehký pro málomluvné lidi a těžký pro ukecané. Ten, kdo ho chce splnit, nesmí 24 hodin promluvit jediné slovo, ani ze sebe vydat jakýkoliv zvuk. Jednoduše celý den mlčet.

ODVAHY – tmavě hnědý

Bobřík není pro žádné bázlivce ale pro ty, kteří dokážou přečkat (přespat) noc sami alespoň 500 m od tábora, zůstanou celou noc na stejném místě a potřebné věci si vezmou sami

KVĚTIN – tmavě zelený

Bobřík květin znát rodovým a druhovým jménem alespoň 50 různých rostlin, stromů a keřů. A to nejen poznat v atlase, ale hlavně rovnou v přírodě? třeba na louce, v lese nebo u řeky.

MÍŘENÍ – světle zelený

K tomuto bobříku je potřeba hlavně pevná jistá ruka a odhad. Kdo alespoň 80 míčků (kamenů, šišek) ze 100 vhodí do čtverečného metru vzdáleného 10 metrů od místa hodu má vyhráno.

HLADU – světle hnědý

Bobříka hladu splní každý, kdo vydrží 24 hodin nejíst a nemít v puse nic jiného než vodu nebo hořký čaj. Bobřík je snadnější pro starší, protože mladší to obvykle nevydrží a může jim být špatně.

ZRUČNOSTI – fialový

Bobřík od tebe chce, aby jsi byl šikovný a zručný, tím pádem i užitečný třeba oddílu. Můžeš třeba vyrobit bedničku na nářadí nebo stolek do klubovny, zkrátka něco, co dokáže tvoji zručnost.

PLAVCE – červený

Bobřík plavce je jenom pro ty, co umí dobře plavat a není pro ně tudíž problém uplavat kdekoli 100 m bez přestávky a pomoci. (jakýmkoli způsobem)

SÍLY – světle modrý

Podmínka lovu: vytáhni se na vodorovnou větev stromu rukama tak, aby byla hlava nad větví. A tak se vytáhni 5x za sebou bez přestávky, ale ne výskokem nebo vymrštěním, pouze silou paží.

MRŠTNOSTI – žlutý

Pokud jste rychlí, vytrvalci, mrštní a dobře šplháte, bude pro vás tento bobřík hračka. Se zvyšujícím věkem se požadavky na získání bobříka zvyšují. Na děvčata a chlapce jsou kladena jiná kritéria.

SAMOTY – růžový

Bobříka se plní na táboře a účelem je zůstat 12 hodin (přes den) samoten v lese. Nikdo tě nesmí vidět, s nikým nesmíš mluvit a také ty, by jsi neměl nikoho vidět. Celou dobu musíš být vzhůru.

10. Rozpoznat vybrané typy jehličnatých stromu

Borovice lesní je vysoká až 40 metrů. Jehličí je 4-5 cm dlouhé a vyrůstá ve svazečcích. Šišky rostou všemi směry, jsou malé a zvrásnělé. Kůra borovice je rozpraskaná s velkými šupinami. Dřevo je nejsmolnatější, nejhořlavější a má nejlepší výhřevnost. Špatně se štípe. Používá se na stavby, okenní prkna, rámy.

Modřín opadavý - Dorůstá výšky 35 metrů. Jehličí je krátké 1-2 cm, vyrůstá ve svazečcích. Šišky jsou malé a kulaté 1-2 cm velké. Jako jediný jehličnan na zimu opadává. Kůra je hladká, nerozpraskaná, Dřevo je červenohnědé, tvrdé, smolnaté. Je velmi trvanlivé proto se používá na podlahy, obklady stěn, vodní stavby, nábytek.

Jedle bělokorá - Dorůstá až 60 metrů. Jehličí je různě dlouhé, na větvi vyrůstají jehlice jednotlivě. Každá jehlice má na rubu dva bělavé proužky. Šišky jsou 8-12 cm velké a rostou směrem vzhůru, rozpadají se ještě na stromě. Kůra je hladká, má bělošedou barvu. Dřevo je měkké, hodně sukovité, dobře se štípe. Vhodná k topení, stavebnictví, výroba trámů.

Smrk ztepilý - Výška až 50 metrů. Jehličí dlouhé 1,5–2,5 cm. Šišky jsou hladké, 8–10 cm, rostou směrem dolů. Kůra je šupinatá, ale hladká. Dřevo je bílé, hodně smolnaté. Používá se na prkna, trámy, stavby, nábytek, výroba papíru, řezbářství, soustružení, kolářství.

2.7. - 16.7.

26. Letní stanový tábor oddílu TOM KADAŮ OPAVA

DÁVNO PŘED TÍM, NEŽ KOLUMBUS OBJEVIL AMERIKU A UMOŽNIL TAK EVROPANŮM ZNIČIT KULTURU ZDEJŠÍCH NÁRODŮ, EXISTOVALY V OBLASTI DNEŠNÍHO MEXIKA, GUATEMALY, KOSTARIKY,

PERU A DALŠÍCH ZEMÍ VYSPĚLÉ ŘÍŠE AZTÉKŮ, MAYŮ, INKŮ, ZAPOTÉKŮ, OLMÉKŮ NEBO TOLTÉKŮ.

VYPRAVTE SE S NÁMI DO OBDOBÍ VELKÉ PROSPERITY TĚCHTO DÁVNÝCH CIVILIZACÍ, DO DOBY PŘED PŘÍCHODEM EVROPSKÝCH DOBYVATELŮ, KDY TYTO KULTURY BYLY VE SVÉM NEJVĚTŠÍM ROZKVĚTU. POZNEJTE JEJICH MĚSTA, ZVYKY, BOHY, TRADICE I KAŽDODENNÍ ŽIVOT NAPLNĚNÝ RADOSTMI I STAROSTMI.

POKUSTE SE POMOCI JEDNÉ Z TĚCHTO STAROBYLÝCH ŘÍŠÍ V CESTĚ ZA NESMRTELNOU SLÁVOU A NEKONEČNÝM BOHATSTVÍM...

AHOJ TÁBORNÍKU, na letošní stanový tábor vyrazíme do 240 km vzdálené vesničky Hornice u městečka Jemnice. Na tábor pojedeme vlakem, přes Brno. „Na cestě za nesmrtelnou slávou...“ se utká 6 družin v netradičních činnostech a sportech. Koupat se budeme v Mladoňovické nádrži a potoku Bihanka. Budeme dodržovat oddílové tradice, tradiční turistický a sportovní program ještě zpestří výlety do okolí /nedaleko hrad Bítov/. Budeme si sami vařit (tedy s Ivkou) - takže se těšte na služby, škrábání brambor, noční hlídky a vůbec vše, co dělá tábor táborem. Samozřejmě nebudou chybět zkoušky, Věčka, Bobřici, ohýnky, Poldova kytárka, Vencovo čelo a Aliččiny housle. Opět bude probíhat velký sportovní turnaj – softbal, ringo, fotbálek, Lagori, táborový golf a nocování mimo tábor bude opravdovým zážitkem. Spát budeme opět po dvou, ve stanech s podsadou.

Je potřeba si zajistit „**Posudek o zdravotní způsobilosti**“ je nutno odevzdat do **20. 6. 2011**. **Přihláška a posudek, jsou stejné pro všechny tábory** - posudek musí být potvrzen u lékaře, hradí si každý sám.

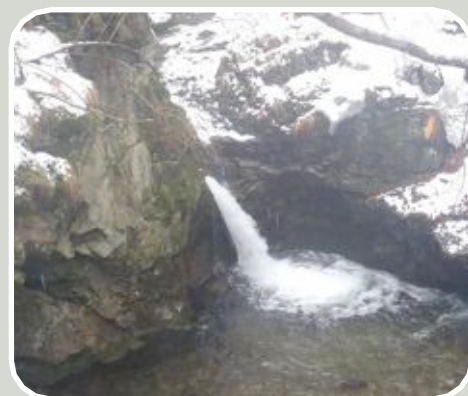
VŠECHNY INFORMACE O TÁBOŘE V HORNICI NALEZNETE NA WWW.KADAŮ.CZ

VÝPRAVA DO NÝZNEROVA

**Dny pobytu:
18. – 20. března 2011**

V pátek celá naše parta nasedla na vlak a vyjeli jsme vstříc novým zážitkům. Na cestě jsme asi dvakrát přestupovali, než jsme vystoupili v Nýznerově. Z vagónu jsme vynesli všechny bágly a věci. Když jsme měli všechny batohy na zádech, karimatky a spacáky v ruce, mohli jsme vyrazit na chatu Pavučinka. Cesta byla dlouhá, bolely nás nohy, záda, ruce, ale všichni jsme si navzájem pomáhali a proto jsme šťastně dorazili na Pavučinku. V chatě kluci (Stoki a Jenda) rozdělali oheň a ostatní si vybalovali věci. Následovala obvyklá hygiena a šli jsme do hajan. Dobrou noc.

Druhý den ráno jsme snídali to, co jsme si dovezli. No, abyste to správně pochopili, každý měl něco jiného. Po snídani a velkém čištění zubů každý říkal, že chce ven, a tak Alice s Dibem a Uršulou nachystali hru. Nebyla to jen tak obyčejná hra, byla to šifra. Cestou na „vodopády“ byly na stromech rozmístěny kartičky a na nich písmena. Museli jsme si je zapsat do deníku a podle nich potom luštit šifru. Další hru měl Keliš, hledání s GPS. Následovala hra Stavění věží ze sněhu. Po dlouhém a náročném dopoledni byl zasloužený oběd. Všichni se těšili. Celou dobu se hrály karetní a logické hry, protože rádi přemýšlíme.

A jak už to bývá, byl večer a poslední hra dne - komunikační šum (od Alice). Tahle hra se nám neskutečně moc líbila. Pak nám výborný Marcelův guláš zahřál bříška, hrálo se na kytárku a zpívalo se. Další den byl za námi.

V neděli ráno byl hrozný zmatek. Všude se balilo, uklízelo a pomáhalo. Vše se nakonec podařilo dát do původního stavu a my jsme mohli jít k autobusu. Když jsme dorazili na místo, autobus tam ještě nebyl, a tak jsme si dlouhou chvíli zkrátili hrou jménem Líbací, kterou připravila Uršula. Hra se okamžitě stala velmi oblíbenou. Potom dojel autobus a my se vraceli domů. Bylo tam vážně super.

URŠULA

NAŠI NOVÁČCI 2

Ahoj,

pokračuji v představování našich dalších nováčků. Upřímně musím říci, že dělat rozhovory s nimi je docela složité. Jsou sice naprosto nadšeni skutečností, že budou prezentováni v našem oddílovém časopise, ale ve chvíli, kdy mají o sobě něco říct, tak na mě jen zaraženě koukají. Musím to z nich tahat jak z chlupaté deky. Tak se podívejte na to, co jsem z koho tentokrát vytáhla.

Tygřík

Tomáš: „Chodím do 2.B na ZŠ B. Němcové, mám 1 bráchu. Chodím do keramického kroužku, rád vyrábím, i když nevím co. Rád taky přemýšlím a vzpomínám. Když jsem doma, dívám se na telku. Mamka se o oddíle dozvěděla přes internet. Nebaví mě dlouhé vysvětlování her, říkání, kdo vyhrál, prohrál. Mám rád logické hry.“

Tomáš v sobě skrývá takovou malou záhadu. Kdo z vás bude chtít, může ji vyluštit. Bydlí asi 5 minut od klubovny a rodiče dohlíží na to, aby vyšel před schůzkou včas. Pravidelně se však stává, že přichází až 16:15 nebo 16:30. Takže úkol pro všechny malé detektivy: kdo vypátrá, co celou tu dobu dělá?

Míša: „Můj koníček je tělocvik a florbal. Rád hraju taky dámu a na počítači. Chodím do 1. třídy na ZŠ Otickou. Můj nejlepší kamarád ve třídě je Vojta. Slyšel jsem, že je takový oddíl, tak jsem se tam chtěl přihlásit, tak jsem tam a doufám, že mi to vydrží až do konce života. Nejradši mám v oddíle, když jdeme na hřiště oknem přes tělocvičnu. A to bude asi tak všechno.“

Kdo z vás přesně neví, o koho jde, tak Míša je ten kluk, který na oddílovkách neustále dělá kotrmelce přes celou tělocvičnu tam a zpátky.

Mája: „Chodím do 5. třídy, je mi 11 let, ráda kreslím a čtu, chodím do juda, ale vždycky mě tam někdo shodí na zem. O oddíle jsem se dozvěděla od mamky, byla taky dřív vedoucí. V oddíle mě baví všechno, nejlepšími kamarádkami jsou Bája a Kačka. Taky chodím do hudebky na housle. Doma chováme králíka. Oba rodiče jsou učitelé a máme šílenou pí. učitelkou třídní.“

Maruška je takové nesmělé děvče, ale moc šikovné. Na výpravě do Nýznerova sebou měla obrovský batoh až po kolena a donesla jej až na nádraží, kde se nad ní Marcel smíloval a vyměnil jej za ten svůj (prý mnohem těžší, ale Mája byla spokojená).

Vašík: „Chodím na Otickou do 2. třídy, mám 7 roků. Moje mamka je tam taky učitelka. Rád si stavím se stavebnicí. Chodím do kroužku angličtiny, keramiky a plavání. Do oddílu chodí i starší brácha Adam a bude chodit i mladší ségra. O oddíle jsem se dozvěděl přes mamku od p. učitele Frkala. Mám rád, když chodíme na palouček. Největší kamarádkou je Barunka a pak Kuba.“

Vašík je známý cyklista, výpravy s námi absolvuje na kole. Jen jej občas někde zapomene, jde s námi kus pěšky a pak se pro něj musí vracet. Ale to mu vůbec nevadí.

Barunka: „Chodím na Otickou do 2. třídy s Vaškem a Hrochem, nejvíc se tu s nimi i bavím. Můj koníček je sport – jezdím na kole, bruslím, běhám a cvičím. Mamka se dozvěděla o oddíle od p. učitele Frkala ve škole. Baví mě tu hlavně hry, když venku hrajeme hoňku nebo když jsme v kruhu a někdo nás z něho táhá ven.“

No vida, nebýt p. učitele Frkala, tak bychom letos přišli takto o 3 nováčky. Je vidět, že nám na svém pracovišti dělá dobrou propagandu. Takže zdravíme všechny rodiče – učitelé na ZŠ Otická!

Uršulák: „Jmenuji se Honza a moje přezdívka je Uršulák. Je mi devět let, chodím na ZŠ T. G. Masaryka v Opavě do třetí třídy. Rád hraju florbal, fotbal a někdy s tatškou hrajeme kriket. Do Kadaa jsem začal chodit, protože tady mám sestru a chtěl jsem být jako ona. Líbí se mi, když jezdíme na výpravy a když hrajeme hry. Mám tady kámoše a už se moc těším na tábor.“

Uršuláka všichni určitě dobře znáte, protože s námi hned od začátku jezdí na výpravy. Nebýt sestry Uršuly mohl mít i přezdívku Čajíček, protože na výpravě ho nepotkáte jinak než s hrnkem nebo termoskou čaje v ruce, inu pitný režim je nutné dodržovat.

TRADIČNÍ PRÁZDNINOVÝ CYKLOPUŤÁK TENTOKRÁT ČESKOSLOVENSKÝ

Opět v srpnu vyrazíme na kolech. Po loňských Orličkách se tentokrát vydáme na trasu lemovanou městy a místy: **Břeclav – Hodonín – Skalica – Strážnice – Starý Hrozenkov – Bílý Kříž – Bílá – Jablunkov**. Po úvodních jednodušších etapách kolem hranic a řeky Moravy, přijde i naše oblíbené ježdění „zkopečkadokopečka“. Začneme v Břeclavi a předpokládaný konec bude v Jablunkově. Cestou navštívíme vše, co je jen možné: **vykopávky a chrámy v Pohansku, skanzen ve Strážnici, Baťův kanál a jeho křížení s Moravou ve Všenorech, vyjedeme na Visalaje a Bílý Kříž, omrkneme hrad Vršate, rozhlednu Stratenec a sjedeme další kopce a podíváme se i na Slovensko.**

Rozhlížet se budeme z rozhleden, budeme udiveni na hradech, očarováni přírodou, budeme se koupat a snad zastihneme nějaké dobové vystoupení nebo koncert a jako vždy sportovat: fotbálek, lagori, volejbálek ad. Jistě se dozvíš nějakou novou černou historku, budeme zpívat a hrát u ohníku a využívat všeho, co nás po cestě čeká. Prostě náš tradiční ČUNDR na kolech, kdy ujedeme asi 250-300 km.

Cena 3 750,- Kč zahrnuje: 7 x nocleh, 7x stravu (denně = studenou snídani, balíček přes den a 1x teplou večeři + šňáva s vodou nebo minerálka), dopravu osob, tradiční tričko, půjčovné vleku, organizaci, vstupné do výše 150,- /1 os/. Nezahrnuje vstupné do kin, koupališť apod. Cena platí pro všechny vč. vedoucích.

CYKLOTÁBOR JE NUTNO UHRADIT DO 1.8.2011. Všechny informace, trasu a podrobnosti, dostanete na táboře v Hornici nebo budou viset na www.kadao.cz

26. – 27. BŘEZNA 2011

OSLAVA 20 LET ČINNOSTI ASOCIACE TOM NA SLEZSKOOSTRAVSKÉM HRADĚ

V sobotu 26.3. jsme se zúčastnili velké oslavy 20 let asociace TOM. Do Ostravy jsme přijeli v sobotu ráno. Organizátoři pro nás měli nachystanou bojovku v centru Ostravy. Byla to moc zajímavá hra a děckám se to moc líbilo. Po hře jsme všichni šli na Ostravský hrad, kde program pokračoval.

Na hradě jsme se byli „ubytovat“ do zbrojírny a pak šli společně cvičit písničku, kterou jsme měli v plánu zpívat na společném večeru s ostatními oddíly. Nakonec se ale písničky nepředváděly, protože jsme ji měli připravenou jen my a Čmoudíci.

Před začátkem hlavního programu byla ještě hra na hradě. Měli jsme za úkol najít tři klíče, které otevrou truhlu Hořcového skřítky. Běhali jsme po celém hradě a hledali pytlíčky s klíči. Hra se organizátorům moc povedla a my se docela zapotili.

Pak byla večeře. Výborný bramborový guláš s chlebem a k tomu teplý čaj. Ten teplý čaj byl dobrý nápad. Byla docela zima a my byli celý den venku. Zima nás ale pak docela rychle přešla, protože začal program. Přišel klaun, který předváděl spoustu věcí s nafukovacími balónky. Vyráběl myši, žirafy, a spoustu jiných zvířátek a věcí, které se dětem moc líbily.

Dalším bodem programu byla nějaká Ostravská kapela a pak už jsme si dělali program sami. Rozdělali jsme oheň a zpívali a hráli až brzy do rána. Rost'a z Čmoudíků měl svoji kytaru a harmoniku, Tom hrál taky na kytaru a Alice doprovázela na housle. V noci na hradě byla úžasná atmosféra, hrálo se nám opravdu dobře.

Ráno jsme se rychle sbalili, vyslechli si oficiální ukončení akce a pak vyrazili na MiniUni. To je výstava zmenšenin světových staveb, kousek od hradu a od vlakového nádraží. Domů jsme přijeli unavení ale spokojení. Bylo to moc fajn.

Alice

TURISTICKÉ ZNAČENÍ

Ahoj oddíle,

píšu tento příspěvek do našeho Bobra, protože jsem skutečně potěšen, že se nám něco podařilo. V dubnu 2011 se nám konečně povedlo značení tak, jak jsem si celou dobu představoval. Již vloni jsme byli úspěšní, ale ještě to nebylo tak, jak bych chtěl, ale teď to bylo to pravé ořechové....

V sobotu 9.dubna jsme za jeden den naznačili 3 úseky najednou, celkem 16,5 km, což odpovídá 3 dnům, když jdou běžně dva značkaři /případně někdo sám/.

Nejenže bylo krásně, ale měli jsme dost nářadí, přišlo 19 členů, k dispozici byla 4 auta a vše šlo tak, jak jsem naplánoval. Dokonce ani barva nestékala, což se napláňovat nedá.

Dokázali jsme si, že to jde, že se fakt stačí dát dohromady a když je dobrá parta, že se dílo podaří. Někdo kartáčoval a čistil značky, další šel s mačetou a sekyrkou, aby odstranil případný nálet, který zakrýval značku; někdo šel s modrou barvou; jiný kreslil bílou. Sem tam někdo přiskočil s hnědou, zakrývací a "úředníček" zapisoval do cestovních listů, kvalitu směrůvek. Poctivá dělba práce. Vy, kteří jste přiložili ruku k dílu, jste mi udělali velkou radost a odměnu ve vítkovské cukrárně na náměstí jste si opravdu zasloužili.

Ještě nám zbývá 4 úsek od Čermenského mlýna po Starooldřůveckou silnici, i ten bychom jistě udělali, kdybychom se rozdělili na 4 skupiny, ale to by chtělo, ještě další auto, další barvy a ještě jednoho zkušeného ve značení, protože v každé skupině musí být vedoucí, který umí i malinko trasu vidět a znát jistá pravidla /potvrzovačka a volací značka/ a umí se dívat očima turisty, který to místo nezná. Také je potřeba se naučit se zapisovat, na což je lépe mít zkušenosti z terénu.

Moc Vám všem značkařům DĚKUJI a věřím, že se nám podaří rozšiřovat řady stárnoucích značkařů /klobouk dolů před nimi!!/ a každoročně zvyšovat počty obnovených značení. Jak vidno, nic nám to nikomu neudělá, když už jsme turistický oddíl. A velké díky také některým rodičům, kteří rozšířili naše řady.

Ahoj Tom

ŠVÝCARSKEM NA VODĚ, NA KOLE A PĚŠOUREM

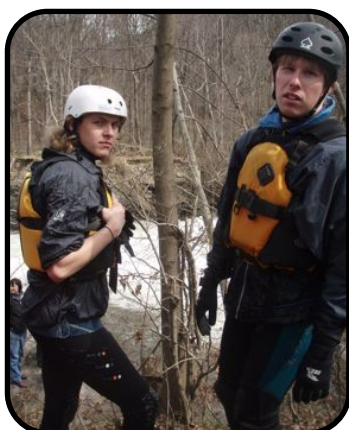
Ahoj přátelé,
zveme Vás všechny na 12-denní letní „čundr“ Švýcarskem. Naši akci si pořádáme sami a je plánována pro cca 30 členů a přátel KADAO. Její program bude přizpůsoben splutí vybraných řek o maximální obtížnosti WW II-III a doplněn cyklovýlety kolem překrásných jezer, do přilehlých hor a pěších túr v Bernských Alpách včetně ledovce Jungfrau. Dle zájmu je možno zařadit ferraty a další možnosti turistiky, které námi navštívené oblasti nabídnou.

Na řekách bude našim průvodcem Bohuslav Bob Šárka /plavčík bazénu Krnov, vodák – kajakář a záchranář/, který některé z vybraných řek Švýcarska již navštívil a díky kterému také máme domluvenu turistickou chajdu a další průvodce přímo z řad švýcarských kajakářů. Budeme jezdit na našich a zapůjčených nafukovacích Barakách, Riích a kajacích. Všichni by měli ovládat základní záběry v lodi.

Uvažujeme o řekách:

Vorderrhein:	Hinterrhein – Reichenau 5 km / WW II a 12 km / WW I (Švýcarsko)
	Illanz – Reichenau 2 km / WW III a 18 km / WW II (Švýcarsko)
Reuss:	Amsteg – Attingchausen 15 km / WW II-III (Švýcarsko)
Aare:	Innertkirchen – Meiringen – Brienersee 15 km / WW III-I (Švýcarsko)
	Thun – Bern 20 km / WW I (Švýcarsko)
Sense:	Zumholz – Unter Far 20 km / WW II-III (Švýcarsko)
Simme:	Zweisimmen – Ringoldigen 26 km / WW III-I (Švýcarsko)
	Sarine – Jaunbach 20 km / WW III-I (Švýcarsko)
Lech:	Steeg – Häslgehr 17 km / WW II (Rakousko)

FINANČNÍ ZÁLEŽITOSTI:

Základní cena 7. 400 Kč zahrnuje:

dopravu osob, vodáckého materiálu a kol vč. tranzitních poplatků, organizaci, tradiční překvapení, tričko, zdrav. materiál, vaříče a další výbava, stany, kempovné, průvodce na řekách, zapůjčení vest, přilb a pádla.

Příplatek za zapůjčení neoprenu /nutný/: 600,- Kč

Příplatek za zapůjčení lodi: 700,- Kč

PŘIHLÁŠEN JE TEN ZÁJEMCE, KTERÝ ZAŠLE PŘIHLÁŠKU A ZAPLATÍ ZÁLOHU 2 000 Kč DO 31. 5. 2011.

PŘIHLÁŠKY ZASÍLEJTE NA EMAIL TOM.WEICHT@SEZNAM.CZ. DO 30. 5. 2011 / VŽDY UVEĎTE JMÉNO, ADRESU, DATUM NAROZENÍ, KONTAKTNÍ TELEFON, EMAIL A VELIKOST TRIČKA.

VŠECHNY INFORMACE O VODÁCKÉM PUTOVÁNÍ PO ŠVÝCARSKU NALEZNETE NA WWW.KADAO.CZ